

KACSA VAGY LIBA?

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 28. szám, 2019. július 12.

Józan ésszel és némi etikával nehezen minősíthető az a tény, hogy a nagy nyári zenés bulik egyikén egy hatalmas kivetítőn rendszeresen bejátszotta a szolga nép nagy vezérünk 1989-es hazamentő lázító beszédét. Ehhez elegendő annyi kommentár, hogy mindez az egyre inkább tudatunkból kitakarítani szándékozott Nagy Imre mártír hős újratemetésén történt, az azóta ismét mintává lett szovjet/orosz hatalom ellen. Mértékadó történészek és politikusok véleménye szerint – felrúgva az előzetes megállapodásokat – szereptévesztésbe esve akkor, amikor már javában folytak a tárgyalások a két ország között az orosz csapatok kivonásáról. Szóval az olykor bamba vagy sumák „ellenzék” körbenézhetne a XX. században, hol található hasonló jelenségekre. Riasztó lenne. No de az agy furcsa játékaként egyik asszociáció szövi a másikat. Nem szeretnék nagyot tévedni, nehogy hazaárulóként engem is börtönbe akarjon gyömöszölni a katasztrófális propagandaügynökség, mint azt a szegény ellenzéki hölgyet, ki tévesen azonosított be egy érinthetetlen családtagot. E melléfogás is tökéletesen beleillik az összképbe, s ez komoly enyhítő körülmény lehet. Szóval: mint átmenetileg mások is, évtizedekig egyik legjobb barátom volt a felejthetetlen Lázár Ervin, a két család gyakran együtt üdült, összejárt, s könnyen lehetett leolvasni rólunk a kölcsönös szeretetet. Míg ezen a kapcsolaton is lassan lazítani kezdett – ismét csak a körülálló masszív fundamentalisták hathatós támogatásával – a szekértáborok különböző megítélése. Igen kicsi a valószínűsége, hogy kacsa lesz a dologból, mivel egykori barátom műveit gyakran követtem, s még emlékezetemet sem marta szét teljesen a múltó idő, hogy az idézett ifjancot már láttam Ervin egyik remek tévéjátékában. Mini epizódszereplőként egy libával a hóna alatt pucolt el a meglöpött helyszínről. A jelenet dramaturgiájában talán az nem stimmel, hogy túlságosan fehér volt az inge. Egy következő fesztiválon nem lehetne ezt az élvezetes részt is bejátszani? Ha csak az egész tévéarchívumot azóta fel nem vásárolta valamelyik undorító stróman.